THE

HYMNS OF THE RIG-VEDA

IN THE

SAMHITA AND PADA TEXTS

REPRINTED FROM THE EDITIO PRINCEPS

BY

F. MAX MÜLLER, M.A.

MEMBRE ÉTRANGER DE L'INSTITUT DE FRANCE ETC.

SECOND EDITION

WITH THE TWO TEXTS ON PARALLEL PAGES

IN TWO VOLUMES
VOL. I

LONDON

TRÜBNER AND CO., 57 AND 59, LUDGATE HILL STRASBURG: K. I. TRÜBNER

1877

॥ संहितापाउः ॥

॥ ञ्चां ॥

॥ १॥ १–९ मधुळंदा वैश्वामितः ॥ स्रानः ॥ गायत्री ॥

॥१॥ ऋपिमीकि पुरोहितं युद्धस्यं देवमृतिजं। होतारं राल्धातंमं॥१॥ ऋपिः पूर्विभिक्किषिभिरीद्धो नूतंनेह्त। स देवाँ एह वृक्षति॥२॥ ऋपिनां र्यिमेश्ववृत्पोषंमेव दिवेदिवे। यूश्मं वीरवंत्तमं॥३॥ ऋपे यं युद्धमंध्यं विश्वतः परिभूरित्तं। स इह्रेवेषु गच्छति॥४॥ ऋपिहातां क्वित्रंतुः सृत्यश्चित्रश्चेव-स्तमः। देवो देविभिरा गमत्॥५॥१॥ यदंग दाश्रुषे त्वमप्रे भद्रं करिष्यित्तं। तवेत्तत्त्वत्त्वस्त्यमंगिरः॥६॥ उपं त्वाप्ते दिवेदिवे दी-षांवस्तर्धिया व्यं। नमो भरंत एमिस्॥९॥ राजंतमध्वराणां गोपामृतस्य दीदिविं। वधिमानं स्वे दमे॥ ८॥ स नः पितेवं सूनवेऽप्ते सूपायनो भव। सर्चस्वा नः स्वस्त्रये॥ ८॥ २॥

॥२॥ १-९ मधुक्कंदा वैम्बामितः॥ १-३ वायुः। ४-६ इंद्रवायू। ७-९ मित्रावरूगौ॥ गायत्री॥

॥२॥ वायवा यहि दर्शतेमे सीमा अरंकृताः। तेषां पाहि श्रुधी हवं॥१॥ वायं उक्थेभिर्जरंते लामकां जिर्नातारः। सुतसीमा अहिविदेः॥२॥ वायो तवं प्रपृंचती धेनां जिगाति दाशुषे। उद्घेची सीमंपीतये॥३॥ इंद्रवायू इमे सुता उप प्रयोभिरा गतं। इंद्रवी वामुशंति हि ॥४॥ वायविंद्रश्च चेतथः सुतानां वाजिनीवसू। तावा यात्मुपं

॥ पदपाउः ॥

॥ आं॥

॥१॥ अपि ईक्ठे पुरः ऽहितं युद्धस्य देवं स्कृतिनं होतारं राल् ऽधातमं ॥१॥ अपिः पूर्विभिः स्कृषि ऽभिः ईद्धाः नूतनेः उत्त सः देवान् आ इह वृक्षति ॥१॥ अपिनां रियं अस्ववत् पीषं एव दिवेऽदिवे यूग्रसं वीरवंत् इतमं ॥३॥ अपि यं युद्धं अध्या विश्वतः परि इभूः अपि सः इत् देवेषुं गुच्छति ॥४॥ अपिः होतां क्विऽक्रेतुः सत्यः चित्रस्रं व्हातः परि इभूः अपि सः इत् देवेषुं गुच्छति ॥४॥ अपिः होतां क्विऽक्रेतुः सत्यः चित्रस्रं व्हातः देवेभिः आ गुमत् ॥५॥१॥ यत् अंग दाष्ट्रषे तं अपि भद्रं कृरिष्यिति तवं इत् तत् सत्यं अंगिरः ॥६॥ उपं त्वा अपि दिवेऽदिवे दोषां इवस्तः धिया वयं नमः भरतः आ इमृसि ॥९॥ राजंतं अध्यराणां गोपां कृतस्यं दीदिविं वधिमानं स्वे दमे॥ ॥॥ सः नः पिता इदेव सूनवे अपि सु इचुपायनः भव सर्चस्व नः स्वस्तये॥ ९॥ १॥

॥२॥ वायों आ याहि द्र्यत इमे सीमाः अरंऽकृताः तेषां पाहि श्रुधि हवं ॥१॥ वायों उक्षेभिः ज्रांते तां अर्छ जरिनारः सुतऽसोमाः अहःऽविदः ॥२॥ वायों तवं प्रऽपृंचती धेनां जिगाति दाश्रुषे उक्चि सीमंऽपीतये ॥३॥ इंद्रवायू इमे सुताः उपं प्रयःऽभिः आ गृतं इंद्रवः वां उ्रथंति हि ॥४॥ वायों इंद्रं च चेत्थः सुतानां वाजिनी ऽवस् ती आ यातं उपं

ञ्च॰ १. ञ्च॰ १. व॰ ९.]

दूवत् ॥५॥३॥ वाय्विंद्रश्च सुन्वत आ यात्मुपं निष्कृतं। मृष्टिव १ त्या धिया नरा ॥६॥ मिनं हुवे पूतदेशं वर्रणं च रिशादंसं।धियं घृताची साधता॥९॥ ऋतेनं मिनावरुणावृता-वृधावृतस्पृशा। ऋतुं बृहंतमाशाये॥८॥ कवी नो मिनावरुणा तुविजाता उरुक्षयां। दक्षं दधाते ऋपसं॥९॥४॥

॥ ३॥ १–१२ मधुळंदा वैम्नामित्रः॥ १–३ खम्निनौ । ४–६ इंद्रः । ७–९ विम्ने देवाः ।

॥३॥ अश्विना यज्वेरीरिषो द्रवंत्पाणी शुभस्पती। पुरुभुजा चनस्यतं॥१॥ अश्विना पुरुदंससा नरा शवीरया ध्या।
धिष्ण्या वनतं गिरः॥२॥ दस्रा युवाक्षवः सुता नासंत्या वृक्तविहिषः। आ यातं रुद्रवर्तनी॥३॥ इंद्रा याहि चिचभानो सुता
इमे लायवंः। अखीभिस्तना पूतासः॥४॥ इंद्रा याहि ध्येष्वितो विप्रजूतः सुतावंतः। उप ब्रह्माणि वाघतः॥५॥ इंद्रा
याहि तूर्तुजान उप ब्रह्माणि हरिवः। सुते देधिष्व नुष्यनः॥६॥५॥
ओमासश्वषेणीधृतो विश्वे देवास् आ गत। दाश्वांसी दाशुषः
सुतं॥९॥ विश्वे देवासी अप्तुरः सुतमा गत तूर्णयः। उसा इंव्
स्वसंराणि॥६॥ विश्वे देवासी अप्तिध् एहिमायासी अदुहंः।
मध जुषंत वहूयः॥९॥ पावका नः सरस्वती वाजेभिवाजिनीवती। यञ्चं वष्टु ध्यावसः॥१०॥ चोद्यिची सृनृतानां चेतंती
सुमतीनां। यञ्चं दंधे सरस्वती॥११॥ महो अर्णः सरस्वती प्र
चेतयित केतुनां। धियो विश्वा वि राजित ॥१२॥६॥१॥

॥ ४॥ १-१० मधुळंदा वैश्वामित्रः ॥ इंद्रः ॥ गायत्री ॥

॥४॥ सुरूपकृलुमूतये सुदुर्घामिव गोदुहे । जुहूमिस् द्यविद्यवि॥१॥ उपं नः सवना गहि सोमस्य सोमपाः

द्वत्॥५॥३॥ वायो इंद्रं च मुन्वतः आ यातं उपं निः इकृतं मुख्य इत्या धिया न्रा ॥६॥ मित्रं हुवे पूत्र इद्यं वर्षणं च रिशार्दसं धियं घृताची साधीता ॥७॥ ऋतेनं मित्रावर्षणी ऋत् इवृधी ऋत् इस्पृशा ऋतुं वृहंतं आशाये ॥६॥ कवी नः मित्रावर्षणा तुवि इजाती उर् इक्षयां दक्षं द्धाते अपसं॥९॥४॥

11211

॥३॥ अश्विना यज्वरीः इषंः द्रवंत्ऽपाणीः शुभः पतीः पुरुष्ठभुजा चनुस्यतं॥१॥ अश्विना पुरुष्ठदंससा नरा शवीरया धिया धिष्ण्या वनंतं गिरंः॥२॥ दस्ना युवाकंवः सुताः नासत्या वृक्त ऽविद्धः आ यातं रुद्ध वर्त्तनीः॥३॥ इंद्रं आ याद्दि चिन्च ऽभानोः सुताः इमे ला ऽयवंः अश्वीिभः तना पूतासः॥४॥ इंद्रं आ याद्दि धिया इषितः विप्रं उज्तः सुत्र उवंतः उपं ब्रह्मीण वाघतः॥५॥ इंद्रं आ याद्दि तृतंजानः उपं ब्रह्मीण हृद्धिः सुते द्धिष्ठ नः चनः॥६॥५॥ ओमांसः चर्षेण्डधृतः विश्वे देवासः आ गत दाश्वांसः दाशुषः सुतं ॥९॥ विश्वे देवासः अप्रतुरः सुतं आ गत दाश्वांसः दाशुषः सुतं ॥९॥ विश्वे देवासः अप्रतुरः सुतं आ गत दाश्वांसः दाशुषः सुतं ॥९॥ विश्वे देवासः अप्रतुरः सुतं आ गत त्र्णायः उसाः उद्देव स्वसंराणि॥४॥ विश्वे देवासः असिधः एहिऽमायासः अदुहः मेधे जुषंत वह्नयः॥९॥ पावका नः सरस्वती वाजिभः वाजिनीऽवती यञ्जं वष्टु धियाऽवसः ॥१०॥ चोद्यिची सूनृतांनां चेतंती सुऽमतीनां यञ्जं द्धे सरस्वती॥११॥ महः अर्णः सरस्वती प्रवेत्ताति केतुनां धियः विश्वाः वि राजित् ॥१२॥६॥१॥

॥४॥ सुक्ष्पुऽकृत्नुं जतर्ये सुदुघां ऽइव गोऽदुहें जुहूमिस द्यविऽद्यवि॥१॥ उपं नः सर्वना आ गृहि सोर्मस्य सोम्ऽपाः